

Оператор комп'ютерного набору

Серед непройдених шляхів –
Один шлях мій!
Серед нездоланих вершин
Одна – за мною!

Успішними люди не народжуються, вони ними стають.

*Наполегливість, знання, терпіння, комунікабельність,
цілеспрямованість – ось цеглинки успішної професійної кар'єри.*

*Важливим етапом у житті кожної людини є період вибору професії;
адже від того, наскільки правильно зроблено вибір залежить її подальша доля.
Якщо професія обрана правильно, за покликанням, то вона стає гарантом не
лише матеріального, а й соціального та духовного благопоолуччя. Не дарма, ще
древні мудреці говорили про те, що істинну радість життя людина пізнає в
праці.*

*Найчастіше людина вирішує займатися тим, що їй більше подобається.
Іноді вона обирає престижні й високооплачувані професії, не враховуючи своїх
можливостей та здібностей.*

*Не слід забувати й про те, що правильний вибір професії – це моральне
задоволення, шлях до самореалізації, самоудосконалення. А це водночас ще й
висока продуктивність праці, висока якість продукції. Вибір професії – це
точка, в якій сходяться інтереси особистості та суспільства, де можливе й
необхідне поєднання особистих і загальносуспільних інтересів.*

*На жаль, обираючи професію, молодь не завжди враховує свої здібності,
можливості, нахили та інтереси. Як правило, її приваблюють «модні»
професії та навчання у престижних навчальних закладах. Крім того, всі
знають, що здобуття таких професій не завжди гарантує реальне
працевлаштування. Обираючи майбутню професію, обов'язково необхідно
враховувати попит на ту чи іншу спеціальність на ринку праці.*

Стратегія успіху або як обрати професію.

Кожна людина хоча б раз в житті обирала собі професію. Щоб прийняти правильне рішення, необхідно враховувати **ряд факторів**:

- власні побажання;
- психологічні особливості та можливості;
- потреби ринку праці.

Існує формула вибору професії, яка в загальному вигляді показує, як прийняти оптимальне рішення.

Хочу: бажання, цікавість, прагнення;

Можу: здібності, таланти, стан здоров'я;

Треба: стан ринку праці, соціально-економічні

Щоб дійти до зваженого рішення цієї формули слід зробити **наступні кроки**:

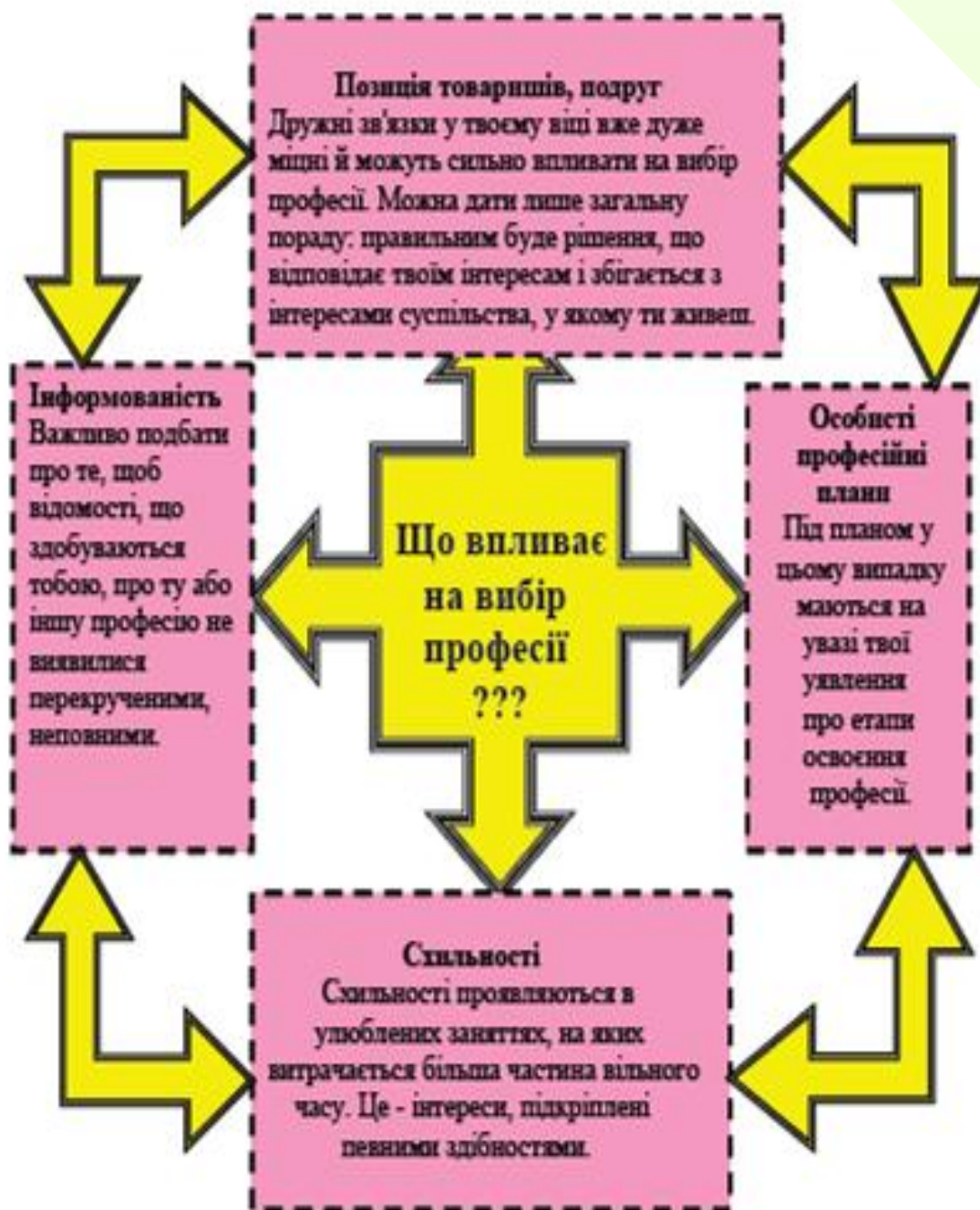
Скласти список професій, які Вам подобаються, які цікаві, за якими Ви хотіли б працювати;

Скласти перелік вимог до професії, що обирається;

Скласти перелік своїх вимог:

- професія, що обирається, й майбутній рід занять;
- професія, що обирається, й життєві цілі;
- професія, що обирається, й реальне працевлаштування за фахом
- професія, що обирається, й мої схильності й здібності;
- Проаналізувати ситуацію на ринку праці.

Що впливає на вибір професії?

Історія виникнення професії

«Оператор комп'ютерного набору»

Історія розвитку обчислювальної техніки починається з глибокої давнини, коли виникла необхідність обчислень. Тоді числа відображали за допомогою різних предметів: бобів, камінців, палок. Перша *"рахункова машина"* - абак - була схожа на рахівницю. Рахівниці та аналогічні їм пристрої були досить ефективними для вирішення простих арифметичних задач. Але з розвитком цивілізації задачі ускладнювалися. Вже неможливо стало фізично виражати великі числа і маніпулювати ними за допомогою примітивних *"рахункових машин"*. Дії над числами ставали все більш громіздкими, а помилки - більш очевидними.

У XVI ст. шотландський математик **Джон Непер** суттєво спростив операції з великими числами. У XVII ст. французький філософ і математик **Блез Паскаль** винайшов перший механічний калькулятор. Цей момент був суттєвим: вперше математики змогли проводити обчислення автоматично.

У 30-х роках XIX ст. британський винахідник **Чарльз Беббідж** розвинув цю ідею. Він вважав так: якщо можна винайти калькулятор для виконання деякого виду обчислення, то його структура буде придатна для розв'язання будь-якої математичної задачі, потрібно лише виділити основні обчислювальні процедури. Основна ідея *"аналітичної машини"*, яка спочатку навчається виконувати певні дії, а потім переорієнтовується на іншу задачу, дуже близька до принципів сучасних комп'ютерів. Беббідж випередив свій час: винайшов перший програмний калькулятор. Вдосконалений калькулятор був створений у США тільки у 1890 р. і використовувався для перепису населення. Але для цього у 1878 р. російський математик **П.Л.Чебишев** винайшов арифмометр. У 1912 р. **А.Н.Крилов** винайшов механічний інтегратор для розв'язування

У 1936 р. 24-х річний математик Кембриджського університету **Алан Тьюринг** аргументовано довів можливості створення універсальної програмно-обчислювальної машини. Виникла перша концепція штучного інтелекту (ШІ), яку прирівнюють до відкриття Дарвіна або Ейнштейна. Праці Тьюринга відіграли вирішальну роль у створенні комп'ютера, але, на жаль, вони довго залишалися невідомими. Причина у тому, що машина Тьюринга була створена для Британської розвідки під час Другої світової війни (у 1942 р.), і до 1975 р. всі ці відомості були засекречені. У США в 1942 р. були виділені кошти на створення електронного комп'ютера. Але відсутність досвідчених спеціалістів спричинила таємне прибуття в 1946 р. А.Тьюринга у США, де і була запущена машина "ЕНІАК". Вона мала 18000 вакуумних ламп, але працездатність була дуже обмеженою (в середньому кожні наступні 7 хвилин одна з ламп виходила з ладу).

Тому вважають, що перший у світі електронний комп'ютер з'явився у 1946 р. у США, хоча фактично він був винайдений раніше групою Тьюринга у 50-ти милях від Лондона.

Історія виникнення професії «Оператор комп'ютерного набору»

Перша ЕОМ в нашій країні була створена під керівництвом **С.А.Лебедєва** у 50-тих роках ХХ ст. в Києві. Свій проект створення ЕОМ Лебедєв висунув ще до початку Великої вітчизняної війни, яка, на жаль, зашкодила його реалізації. Тому тільки у 1947 р. в АН УРСР розпочалася розробка макету обчислювальної машини, яка називалась МЕОМ (мала електронна обчислювальна машина).

МЕОМ була малопотужною, на ній неможливо було розв'язувати трудомісткі задачі, що потребують більшої точності і швидкості обчислення.

Важливою віхою у розвитку ЕОМ був винахід у 1947 р. транзистора. Почалося виробництво комп'ютерів на інтегральних схемах - більш потужних, ніж їх попередники і в сотні раз менших за габаритами.

Розробники прагнули більшої мініатюризації комп'ютерів, і нарешті, їх зусилля досягли успіху. У 1975 р. винайшли "кристал", або "chip" - дуже складний функціональний вузол, але, разом з тим, зручний для створення більш складних схем. Успіхи в технології їх виробництва дозволили отримати у вигляді мініатюрних кристалів, функціонально еквівалентні схеми з десятками тисяч транзисторів - інтегральні схеми (ВІСи і ОВІСи). Сконструйовані з таких схем комп'ютери по праву отримали назву мікропроцесорів.

Характерною рисою сучасного етапу науково-технічного розвитку є комп'ютеризація найрізноманітніших сфер людської діяльності. Ми стали свідками інформаційного "зриву", коли людський мозок вже не міг впоратися з потоком інформації. І дуже важливу роль почали відігравати комп'ютери, саме на них були перекладені деякі функції людського мозку щодо збереження і опрацювання значної частини інформації. Комп'ютер володіє практично невичерпаними можливостями зберігати інформацію, дозволяючи швидко знаходити її в пам'яті. Цей аспект використання комп'ютера називають інформаційним пошуком.

Комп'ютер можна безпосередньо використовувати як "виробничу силу". Наприклад, на виробництві автоматично здійснюється чимало технологічних процесів. Вони складаються з певних операцій, і роль людини зводиться до того, щоб проконтролювати технологічну вірність та послідовність їх виконання. Цю функцію можна і потрібно передати машині, запрограмувати в ній контроль технологічного процесу. І вже сьогодні в різних сферах виробництва успішно використовують відповідні автоматизовані системи управління технологічними процесами (АСУ ТП).

Що таке комп'ютер?

Етапи розвитку

Комп'ютер - електронний пристрій, який може опрацьовувати значні обсяги інформації з великою швидкістю і високою точністю та надійністю.

Комп'ютери використовують для перетворення, відображення, зберігання, пересилання, пошуку та накопичення інформації.

Комп'ютер виконує складні обчислення, допомагає розв'язувати інженерні та економічні задачі тощо. Щоб вручну відтворити його кілька секундну роботу, людині потрібні роки. Опрацьовану за допомогою комп'ютера інформацію, записують на магнітні чи оптичні диски, де вона зберігається тривалий час. За допомогою комп'ютерів нараховують зарплату, виконують банківські операції; контролюють виробничі процеси; проектують машини; навчають студентів; діагностують хворих; проводять телеконференції. Комп'ютер дає змогу швидко підготувати й роздрукувати будь-який текст: лист, довідку чи документ; намалювати кольорову картинку чи відтворити мелодію.

За допомогою комп'ютерної мережі пересилаються тексти, малюнки. За лічені секунди з інформаційних банків на екран дисплея або папір подається інформація про розклад руху літаків, поїздів, про наявність книжок у бібліотеці, зміст енциклопедичних словників та довідників, комерційна інформація про діяльність фірм і корпорацій. Комп'ютери використовують в інформаційних системах.

Інформаційні системи - це системи автоматизованої опрацювання інформації, її зберігання, пошуку, перетворення, пересилання тощо. Прикладами таких систем є системи керування польотами літаків чи зорельотів, системи продажу квитків на літаки та поїзди, банківські системи.

Роботою комп'ютера керує людина (користувач) за допомогою програм, тобто послідовності команд, які розв'язують певну задачу. Будь-який комп'ютер повинен виконувати п'ять основних функцій: введення, виведення, обробку інформації, збереження інформації, забезпечення керування роботою комп'ютера.

Зміни, яких зазнала професія у розвитку

Сучасний комп'ютер може виконувати багато функцій, для яких, як завжди вважали, потрібний розум. Тьюринг запропонував теоретичний універсальний тест для визначення "мудрості" комп'ютера. В експерименті брали участь два співрозмовники і комп'ютер. Спочатку люди розмовляли на різні теми, а комп'ютер, який був каналом зв'язку, уважно їх "вислуховував". В якийсь момент один із співрозмовників відключався, і тоді комп'ютер "брав на себе" роль співрозмовника. Якщо другий співрозмовник не помічав, що має справу з машиною, то це означало, що дану систему можна вважати інтелектуальною.

До найважливіших проблем, досліджуваних в області штучного інтелекту (ШІ), відноситься, наприклад, проблема розпізнання образів: здатність впізнавати - одна з найбільш складних і специфічних властивостей мозку. Дослідження в цій області привели до створення машини, яка може сприймати мову і розрізняти графічні зображення - розпізнавати акустичні сигнали і зорові образи. Сьогодні також розроблені системи, що здатні розпізнавати окремі класи об'єктів: рудні родовища, радіолокаційні сигнали тощо. Крім того, розробляються системи, які можна було б використовувати у машинобудуванні для заміни важелів ручного управління.

Широке розповсюдження домашніх комп'ютерів відкриває нові перспективи. Можна уявити собі що буде, коли всі домашні комп'ютери підключити до обчислювальних мереж банків, магазинів тощо. Тоді окрема частина нашого життя опиниться під управлінням і контролем програмного забезпечення мереж: домашній комп'ютер буде проводити фінансові розрахунки і вести домашнє господарство, займатися питаннями страхування і планування, надаючи господарю ненав'язливі рекомендації з приводу найбільш невідкладних витрат, або ж забороняти незаплановані витрати. При цьому людина не буде сприймати це як пригнічення особистості машиною. Адже всі реакції комп'ютера закладені в його програмне забезпечення (і вони можуть бути змінені в тому випадку, якщо людина - користувач вибере інше програмне забезпечення).

На даний час комп'ютери все ширше використовують в освіті. В цій сфері вони застосовуються в адміністративних, навчальних, дослідницьких цілях, однак особлива увага щодо застосування комп'ютера в освіті приділяється як засобу навчання.

Останнім часом популярними стали "електронні класи": викладачі і учні спілкуються і обмінюються інформацією через обчислювальну мережу, таким же чином вони звертаються до електронних бібліотек.

Оператор комп'ютерного набору

Виконує операції з базами даних на комп'ютерному устаткуванні (введення, опрацювання, накопичення, систематизація та виведення інформації), готує до роботи устаткування: магнітні диски, стрічки, картки, папір; працює в текстовому редакторі з введенням тексту та його редагуванням; оперує з файлами, записує текст на дискету або переносить на папір за допомогою друкувальних пристроїв; своєчасно застосовує коригувальні дії в разі появи недоліків у роботі устаткування; здійснює передавання (приймання) інформації по мережах відповідно до вимог програмного забезпечення.

Тип діяльності

Професія оператора комп'ютерного набору, за класифікацією Є.О.Клімова, відноситься до типу професій "*Людина - знакова система*".

Сфера діяльності - цифри, формули, таблиці, тексти.

Вимоги:

- ретельність,
- терпіння,
- стійкість уваги,
- вміння бачити те, що стоїть за умовними знаками,
- здатність довго зосереджувати увагу,
- швидкість і точність рухів,
- схильність до роботи наодинці.

За родом своєї діяльності оператор комп'ютерного набору може працювати:

- оператором комп'ютерної верстки;
- укладальником тексту;
- оператором з введення даних в ЕОМ;
- конторськими службовцями;
- секретарем-друкаркою;
- секретарем-стенографісткою;
- програмістом.

Санітарно-гігієнічні умови та безпека праці

Оператор комп'ютерного набору працює у добре освітлюваних приміщеннях з побутовим мікрокліматом, сидячи за столом. Основне навантаження припадає на зір і на роботу кістей рук. Робота вимагає нервово-психічної напруги. Обмежень щодо статі та віку немає.

Випускники даної професії можуть працювати:

на підприємствах, об'єднаннях, установах різних форм власності, в банківських установах, у видавництвах, типографіях, редакціях, в офісах фірм за напрямками:

- оператор комп'ютерного набору (створення та редагування складних текстових документів, володіння методом "сліпого" десятипальцевого методу набору, робота з друкуючими пристроями різних типів);
- офіс-менеджером (ведення діловодства, ефективне використання засобів обчислювальної, друкарської, копіювальної та іншої офісної техніки, застосування сучасних технічних засобів і технологічних процесів оброблення документів і інформації, створення анімованих презентацій);
- верстальник (професійна верстка друкованих видань засобами комп'ютерної верстки, створення макетів видань та стилів, додрукова підготовка);
- оператор з обробки баз даних (введення, опрацювання, накопичення, систематизація, виведення інформації, основи бухгалтерського обліку);
- дизайнер комп'ютерної графіки (створення об'єктів ділової та ілюстративної графіки, рекламних проспектів та інших видів друкованої продукції);
- використання інформаційних ресурсів мережі Internet (пошук та обмін інформацією, користування електронною поштою і т.д.);
- дизайнер презентацій та комп'ютерної анімації сторінок, простих Online ігрових програм і т.д.).

Оператор комп'ютерного набору вміє:

Застосовувати правила експлуатації комп'ютерної техніки і систем зв'язку, технологію опрацювання даних, робочі інструкції, програми, макети, інші нормативні і методичні матеріали щодо техніки проведення та послідовності виконання операцій у комп'ютерних системах (мережах): стандарти уніфікованої системи організаційно-розпорядчої документації; діловодство; правила орфографії та пунктуації; технічні вимоги до магнітних дисків, паперу, витратних матеріалів для принтера; основи організації праці, трудового законодавства; правила і норми охорони праці.

Заробіток та перспективи зайнятості

Заробітна плата оператора комп'ютерного набору визначається тарифною сіткою та рівнем кваліфікації. Існують різні доплати, премії. У приватному секторі заробітна плата обумовлюється контрактом і становить комерційну таємницю. Загалом, заробітна плата оператора комп'ютерного набору досить висока. Сучасні поліграфічні підприємства оснащуються високопродуктивною і спеціальною комп'ютерною технікою, кількість якої безпосередньо зростає. Тому професія оператора комп'ютерного набору стає все актуальнішою. Вірогідність працевлаштування після закінчення навчання досить висока. Ризик безробіття мінімальний.

